

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 92:

Forslag til folketingsbeslutning om frikommuneforsøg.

Af Else Winther Andersen (V), Knud Erik Kirkegaard (KF) og Ebbe Kalnæs (CD) m.fl. (Fremsat 12/2 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Regeringen er enig med forslagsstillerne i, at det er vigtigt at styrke det kommunale selvstyre. Regeringen er også enig i, at et vigtigt middel hertil er at give kommunerne så gode muligheder som muligt for at udvikle sig gennem forsøg. Det er derfor efter regeringens opfattelse godt, at beslutningsforslaget giver Folketinget anledning til at diskutere disse centrale spørgsmål her i dag.

Forslagsstillerne forestiller sig ganske vist en gentagelse af 1980'ernes frikommuneforsøg. Umiddelbart kan det også forekomme nærliggende at se positivt på beslutningsforslaget. For det er jo ganske rigtigt, som beskrevet i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at frikommuneprojektet, som var fra 1985 til 1993, samlet set blev vurderet positivt. Det er dog værdt at bemærke, at det samtidig var vurderingen, at projektet ikke burde videreføres.

Der var tre hovedbegrundelser for ikke at videreføre frikommuneprojektet i den form. Den første begrundelse var, at projektet med en samlet forsøgslov resulterede i en uoverskuelig lovgivning, skrev man. En anden begrundelse var, at forsøg burde kunne gennemføres i samtlige kommuner og ikke kun i enkelte udvalgte forsøgskommuner, som havde meldt sig selv. Og den tredje begrundelse var, at det ville være

mest hensigtsmæssigt at optage forsøgsbestemmelser i de love, som forsøgene vedrørte.

Disse tre grunde til ikke at videreføre projektet taler efter regeringens opfattelse også for ikke at gentage projektet i den form. Dertil kommer ikke mindst, at der siden frikommuneprojektet blev afsluttet er sket en udvikling, som betyder, at der nu er brug for helt andre initiativer end gentagelse af det gamle frikommuneprojekt. Lad mig blot nævne fire eksempler på den udvikling, der er sket siden da.

For det første fik vi som afslutning på frikommuneprojektet og efter kommunalt ønske et Forsøgskontaktudvalg, som sorterer under mit ministerium, som er med til at sikre, at der til stadighed er opmærksomhed om kommunernes forsøgsmuligheder, og at kommunerne får inspiration af hinandens forsøg.

Forsøgskontaktudvalget, der er meget bredt sammensat i øvrigt, har som sin væsentligste opgave at sikre en samlet koordination af forsvirksomhed i kommuner og amtskommuner. Forsøgskontaktudvalget skal således bl.a. følge forsvirksomhed i kommuner og amtskommuner, som der står. Udvalget skal endvidere informere kommuner og amtskommuner om forsøgsmulighederne i lovgivningen og om allerede iværksatte forsøg i kommuner og amtskommuner, som andre kommuner kan drage nytte af. Udvalget har derudover til opgave at formidle ønsker fra kommuner og amtskommuner om nye forsøgsmuligheder i lovgivningen til regeringen. Det var det første.

For det andet er der betydelige og levende forsvirksomheder i kommunerne i dag. Det var noget helt andet, da det andet blev sat i værk i 1985. Der er således efter min mening ikke behov for en kampagne rettet mod et frikommuneprojekt for at sætte gang i forsvirksomhederne i kommunerne under den form.

Lad mig her pege på Forsøgskontaktudvalgets netop offentliggjorte redegørelse og ikke mindst den samtidige offentliggjorte vejviser, som indeholder oplysninger om ikke mindre end 411 kommunale forsøg inden for områderne IT, kommunikation mellem kommuner og borger og landdistriktsudvikling, de sindslidende og de svage stillede børn og unge. Denne vejviser er den anden fra Forsøgskontaktudvalget. Den første vejviser fra 1997 – altså for 2 år siden – indeholdt 265 forsøg inden for områderne kollektiv trafik, miljø og ældreomsorg.